

SUNDHEDSMINISTERIET

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 17-08-2021
Enhed: FOPS
Sagsbeh.: DEPLINB
Sagsnr.: 2111301
Dok. nr.: 1851829

Folketingets Sundhedsudvalg har den 2. juli 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 1517 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 1517:

"Hvornår forventer ministeren, at der sker et fald i tvangstillene for psykiatrien, jf. ministerens pressemeddelelse "Første opfølgning på udmøntning af permanente midler til psykiatrien" af 2. juli 2021?"

Svar:

I 2014 stod et bredt politisk flertal bag ambitiøse politiske målsætninger om generelt at reducere anvendelsen af tvang i psykiatrien frem mod udgangen af 2020 samt konkret at halvere andelen af personer, der tvangsfikseres, målt i forhold til bæltfikseringer. Der er siden 2014 arbejdet vedholdende med at forebygge brugen af tvang i psykiatrien på baggrund af den politiske aftale.

Det er desværre ikke lykkedes at indfri de politiske målsætninger om at reducere tvangsansvendelse i psykiatrien. Ganske vist er anvendelsen af bæltfikseringer blevet nedbragt, men den samlede tvangsansvendelse er steget i perioden.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, finder jeg det utilfredsstillende. Så det er åbenlyst, at der fortsat er et centralt og stort behov for at arbejde med at forebygge tvang i psykiatrien.

Psykiatriområdet har længe været underfinansieret og underprioriteret, men med aftale om Finansloven for 2020 sendte regeringen et klokkeklart signal om, at psykiatrien skal styrkes. Med aftalen har regeringen som bekendt sikret et tiltrængt og varigt løft af psykiatrien på 600 mio. kr. årligt.

De permanente midler skal styrke indsatsen på psykiatriområdet, bl.a. gennem bedre normeringer og herigennem bidrage til at øge behandlingskvaliteten i psykiatrien. Mere personale kan bidrage til flere og bedre terapeutiske tiltag og aktiviteter, hvilket bl.a. kan medvirke til at forebygge brugen af tvang.

Midlerne bidrager til at løse nogle af de akutte udfordringer på området. Det er imidlertid ikke alle udfordringer, der kan løftes i ét træk. Arbejdet med at forebygge anvendelsen af tvang er komplekst. Der er ikke en enkeltstående indsats eller et enkeltstående indgreb, som er udslagsgivende for brugen af tvang. Forebyggelse af tvang forudsætter et kontinuerligt arbejde med en række gensidigt supplerende indsatser på flere planer og på tværs af sektorer. Det er min forhåbning, at de tilførte midler, som skal ses i sammenhæng med de øvrige indsatser, der vil indgå i den kommende 10-års plan for psykiatrien, fører til en positiv udvikling i tvangstillene.

10-års planen for psykiatrien skal sætte en langsigtet retning for udviklingen af psykiatrien og sammenhængen på tværs af områder. Arbejdet med at fastlægge anbefalinger til nye ambitiøse målsætninger for at forebygge anvendelsen af tvang i psykiatrien indgår i dette arbejde.

Sundhedsstyrelsen og Socialstyrelsen er i gang med at udarbejde et fagligt oplæg, der beskriver status og udfordringer på psykiatriområdet. Det faglige oplæg skal afleveres ultimo året og udgør grundlaget for regeringens udspil til en kommende 10-års plan for psykiatrien og de efterfølgende politiske forhandlinger herom.

Selvom de politiske tvangsmålsætninger for perioden 2014-2020 er udløbet, fastholder vi naturligvis det politiske og faglige fokus på forebyggelse af tvang i den regionale psykiatri frem mod nye politiske tvangsmålsætninger. Således fortsætter de halvårslige monitoreringsrapporter fra Sundhedsstyrelsen samt møder i Task Force for Psykiatrien, hvor rapporterne og udviklingen i tvangsansværelsen følges nøje.

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Line Bork